

noget ved det, for ministeren har et flertal sammen med Dansk Folkeparti. Jeg appellerer bare til, at man følger det meget tæt, at man er meget opmærksom på, hvor meget man skærer ned, og at man også bruger de andre metoder, der er.

Det er jo ikke rigtigt, som fødevarerministeren siger, at det kun er egenkontrol. Der er hele offentlighedsstrategien, der også er med til at sikre fødevarer sikkerheden og den enkelte virksomheds indsats. Der er den offentlige kontrol, som ydes både i form af rådgivning og i egentlig kontrol. Der er uddannelser og kurser. Der er certificeringsordninger og autorisationsordninger.

Der er masser af instrumenter at spille på, og mit spørgsmål er bare: Er ministeren ikke enig i, at vi skal passe meget på ikke kun at bruge egenkontrol, og at det kan være farligt at sætte alt for stor lid til den, inden den har bevist sin værdi?

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg har det lidt ligesom hr. Jørn Jespersen. Jeg er også lidt forbavset over, at ministeren for noget så centralt som fødevarer sikkerhed og noget, som vi gang på gang har drøftet her i Folketinget og tilstræbt nogle meget brede flertal på, fordi vi er optaget af, at det skal være fornuftigt og ordentligt for forbrugerne, nu vælger at lave det spinkle flertal, ministeren kan lave med Dansk Folkeparti. Det er så det, og så mener ministeren, at dermed kan det være nogenlunde sikkert med fødevarerne.

Det er jo ikke sådan, at der er nogen, der har argumenteret imod egenkontrollen. Vi synes jo, det er en god idé, hvis man kan lave egenkontrol. Vi vil da gerne have gjort virksomhederne, også de små virksomheder, ansvarlige i de her spørgsmål, men det, der er det store spørgsmål, er: Hvorfor i alverden tør ministeren skære ned på den offentlige kontrol i en situation, hvor vi ved så lidt om egenkontrollen, som det er kommet klart frem her under spørgetiden og i øvrigt også i samrådet?

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg synes, både hr. Jørn Jespersen og fru Ritt Bjerregaard får det til at se ud, som om egenkontrollen står alene, og det er fuldstændig fejlagtigt.

Egenkontrollen er et supplement til det brede udsnit af forskellige modeller, man har, når man snakker tilsyn og fødevarer kontrol i detailforretningerne i det her tilfælde; det kunne også være

i restauranter. Der er et bredt udsnit af forskellige muligheder, og der er egenkontrollen altså et af elementerne.

Kl. 16.25

Jeg synes, det må stå lysende klart, at det jo ikke er meningen, at egenkontrollen er det eneste element i fødevarer sikkerheden eller fødevarer kontrollen i en butik. Det suppleres af et tilsyn, som man bevidst vil satse på at sætte ind i de butikker, hvor man ved, at der kan være de største problemer, for fødevarer kontrollen hederne har selvfølgelig et glimrende overblik over, hvor det er, det kan gå galt, og så er det dér, man sætter massivt ind. Det er jo logik at gøre det på den måde, og det har jeg også indtryk er den praksis, man anvender.

Det er fuldstændig korrekt, sagt til hr. Jørn Jespersen, at antallet af angreb af campylobacter er stigende, og jeg har også sagt, at her arbejder vi intenst på at finde smittetilstanden, for det er det, der er problemet med campylobacterne.

I øvrigt kan man ikke generelt sige, at der er kommet en ringere standard overhovedet, heller ikke på trods af at den forrige regering sidste år nedsatte antallet af bakteriologiske prøver med 20 pct. Det slog jo ikke igennem, at fødevarer sikkerheden på den måde blev forringet.

Jeg vil også godt lige for en sikkerheds skyld gøre det klart her til sidst, at de bevillingsmæssige områder for fødevarer sikkerheden stort set ikke er ændret i forhold til det, den forrige regering leverede i finanslovudspillet fra august 2001.

Jørn Jespersen (SF):

Det er jo i hvert fald en kendsgerning, at antallet af prøver på det bakteriologiske område falder. Alt andet lige er det vores opfattelse i SF, at når man nedsætter antallet af prøver, vil det føre til en forringet fødevarer sikkerhed.

Jeg skal gerne medgive, at man kan diskutere alle mulige former for strategi for, hvordan man skal lave prøvetagningen og dermed få en mere målrettet og mere effektiv indsats. Så ville vi gerne høste gevinsten af en øget effekt, fordi man lavede en bedre tilrettelæggelse af prøverne, i stedet for at bruge pengene til at spare.

Det er også en kendsgerning, at det, der ligger i den nuværende finanslov, er, at antallet af prøver for pesticidrester bliver halveret fra ca. 3.000 til 1.600. Det tror jeg da ikke at almindelige danske familier er særlig tilfredse med, når de ved, at 60 pct. af det frugt og grønt, vi importerer, er der pesticidrester i. At man så i stedet for